DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 6 december 2001 *

I mål C-148/00,

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av S. Dragone och F. P. Ruggeri Laderchi, därefter av S. Dragone och L. Visaggio, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av professor U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av G. De Bellis, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och enligt

— rådets direktiv 97/41/EG av den 25 juni 1997 om ändring av direktiven 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG, 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i respektive på frukt och grönsaker, spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung och produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker (EGT L 184, s. 33),

— rådets direktiv 97/76/EG av den 16 december 1997 om ändring av rådets direktiv 77/99/EEG och direktiv 72/462/EEG beträffande regler tillämpliga på malet kött, köttberedningar och vissa andra produkter av animaliskt ursprung (EGT L 10, s. 25), och

— kommissionens direktiv 98/51/EG av den 9 juli 1998 om vissa genomförandeåtgärder avseende rådets direktiv 95/69/EG om villkor och föreskrifter för godkännande och registrering av vissa anläggningar och mellanhänder inom fodersektorn (EGT L 208, s. 43),

genom att inte anta, eller i vart fall inte underrätta kommissionen om, de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa dessa direktiv,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden S. von Bahr samt domarna A. La Pergola och C. W. A. Timmermans (referent),

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 20 september 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 18 april 2000, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om

fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och enligt

— rådets direktiv 97/41/EG av den 25 juni 1997 om ändring av direktiven 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG, 90/642/EEG om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i respektive på frukt och grönsaker, spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung och produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker (EGT L 184, s. 33),

— rådets direktiv 97/76/EG av den 16 december 1997 om ändring av rådets direktiv 77/99/EEG och direktiv 72/462/EEG beträffande regler tillämpliga på malet kött, köttberedningar och vissa andra produkter av animaliskt ursprung (EGT L 10, s. 25), och

— kommissionens direktiv 98/51/EG av den 9 juli 1998 om vissa genomförandeåtgärder avseende rådets direktiv 95/69/EG om villkor och föreskrifter för godkännande och registrering av vissa anläggningar och mellanhänder inom fodersektorn (EGT L 208, s. 43),

genom att inte anta, eller i vart fall inte underrätta kommissionen om, de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa dessa direktiv.

Gemenskapslagstiftningen

2 Enligt artikel 5 första stycket i direktiv 97/41, artikel 4.1 första stycket i direktiv 97/76 och artikel 10.1 första stycket i direktiv 98/51 skulle medlemsstaterna senast den 31 december 1998 anta de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa dessa direktiv.

Det administrativa förfarandet

3 Enligt kommissionen hade direktiven 97/41, 97/76 och 98/51 inte införlivats med den italienska rättsordningen inom den föreskrivna fristen, och den hade i vart fall inte underrättats om att införlivandeåtgärder hade vidtagits. Kommissionen inledde följaktligen ett fördragsbrottsförfarande. Sedan Republiken Italien beretts tillfälle att yttra sig riktade kommissionen den 14 juli 1999 ett motiverat yttrande till Republiken Italien med en anmodan att vidta nödvändiga åtgärder för att följa yttrandet inom två månader från dess delgivning. Eftersom Republiken Italien inte efterkom yttrandet, väckte kommissionen förevarande talan.

Parternas argument

4 Republiken Italien medgav i sitt svaromål att de ovannämnda direktiven inte hade införlivats med den italienska rättsordningen inom fristen i det motiverade yttrandet.

5 Republiken Italien uppgav emellertid att direktiven 97/41 och 97/76 införlivades efter utgången av den nämnda fristen och inkom med det ministerdekret och den förordning varigenom de nämnda direktiven införlivades. Vad avser direktiv 98/51 gjorde medlemsstaten gällande att förfarandet för att anta det ministerdekret som är avsett att införliva direktivet höll på att avslutas.

6 Med hänsyn till dessa omständigheter återkallade kommissionen, efter det att det skriftliga förfarandet hade avslutats, den del av talan som avsåg underlåtenheten att införliva direktiven 97/41 och 97/76. Kommissionen vidhöll däremot sin talan avseende underlåtenheten att införliva direktiv 98/51.

Domstolens bedömning

7 Vad avser införlivandet av direktiv 98/51 erinrar domstolen om att förekomsten av ett fördragsbrott enligt fast rättspraxis skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet och domstolen skall inte beakta senare förändringar (se särskilt dom av den 15 mars 2001 i mål C-147/00, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-2387, punkt 26).

8 Det har emellertid inte bestridits att direktiv 98/51 inte införlivades inom den frist som föreskrevs i det motiverade yttrandet. Mot bakgrund härav skall kommissionens talan bifallas.

9 Det finns således anledning att fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 98/51 genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Rättegångskostnader

10 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, skall denna stat ersätta rättegångskostnaderna i den del talan avser direktiv 98/51.

11 Enligt artikel 69.5 första stycket i rättegångsreglerna skall på begäran av den part som återkallar sin talan kostnaderna bäras av den andra parten, om det anses skäligt på grund av dennes uppträdande. Med hänsyn till att Republiken Italien vidtog de åtgärder som var nödvändiga för att införliva direktiven 97/41 och 97/76 efter det att talan hade väckts, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i den del talan avser dessa båda direktiv.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 98/51/EG av den 9 juli 1998 om vissa genomförandeåtgärder avseende rådets direktiv 95/69/EG om villkor och föreskrifter för godkännande och registrering av vissa anläggningar och mellanhänder inom fodersektorn genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.**

von Bahr La Pergola Timmermans

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 december 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

S. von Bahr

Ordförande på fjärde avdelningen